

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ได้ออกประกาศ เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาถือปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย รวมทั้งอาจารย์ประจำตามสัญญาจ้างของมหาวิทยาลัย ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งปฏิบัติงานสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้างของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามสายงาน

“ผู้ใต้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาตามสายงาน

“นักศึกษา” หมายความว่า บุคคลที่มีสถานภาพเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ข้อ ๕ คณาจารย์และบุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพ การปฏิบัติงาน และหน่วยงาน ดังนี้

๕.๑ ปฏิบัติหน้าที่เต็มความรู้ความสามารถ โดยยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม สมเหตุสมผล คำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

๕.๒ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ

๕.๓ ใช้วิชาการและวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๕.๔ มีเจตคติที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ

๕.๕ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยโดยระมัดระวังมิให้เสียหาย

๕.๖ ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีเหมาะสมกับการเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย และไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

๕.๗ หลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงเกียรติยศของตนเอง เพื่อนร่วมงานและมหาวิทยาลัย

๕.๘ กรณีวิชาชีพใดกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพไว้แล้ว พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๖ คณาจารย์และบุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

๖.๑ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการทำงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและการพัฒนาบุคลากรในสายงานและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยความเป็นธรรม

๖.๒ ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องเคารพต่อการตัดสินใจและปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

๖.๓ พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดีช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความรักความสามัคคี ร่วมกันแก้ไขปัญหาเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้อ ๗ คณาจารย์และบุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

๗.๑ ปฏิบัติตนด้วยความสุจริตยุติธรรมให้เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของบุคคลทั่วไป ปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

๗.๒ ให้บริการด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน

ข้อ ๘ คณาจารย์และบุคลากรต้องมีจรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

๘.๑ ให้บริการด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน

๘.๒ ประพฤติตนเป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๙ นอกเหนือจากข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๙.๑ ประพฤติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป

๙.๒ สอนนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ ตรงต่อเวลา เต็มใจช่วยเหลือและปฏิบัติ

ต่อนักศึกษาอย่างมีเมตตา เป็นธรรม และบริสุทธิ์ใจ

๙.๓ อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่นักศึกษา

อย่างเต็มความสามารถ

๙.๔ ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการโดยปราศจากอคติและ

การครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

๙.๕ ศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

๙.๖ สร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ มีส่วนร่วมและสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย

ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อ ๑๐ การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ให้พิจารณาผลแห่งความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วแต่กรณี ว่าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑๑.๑ นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนหรือจ้างวานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานวิชาการเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือเพื่อประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ

๑๑.๒ ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

๑๑.๓ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดโดยมิชอบ

๑๑.๔ เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ หรือมหาวิทยาลัย

๑๑.๕ สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ย่อว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

๑๑.๖ เปิดเผยข้อสอบ แก่ไขผลการสอบ แก่ไขผลการเรียน โดยมิชอบ

ข้อ ๑๒ คณาจารย์และบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนและพิจารณาทางวินัยของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ กรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าคณาจารย์และบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและมีได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

๑๓.๑ ตักเตือน

๑๓.๒ สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

๑๓.๓ ทำทัณฑ์บน

หากคณาจารย์และบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือนหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑๔.๑ ผู้ทรงคุณวุฒิจากสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นประธาน

๑๔.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยจำนวนสองคนโดยคำแนะนำของกรรมการตาม ข้อ ๑๔.๑ ข้อ ๑๔.๓ ข้อ ๑๔.๔ ข้อ ๑๔.๕ และข้อ ๑๔.๖ ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ต้องมาจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านคุณธรรม จริยธรรมและศาสนา เป็นกรรมการ

๑๔.๓ รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

๑๔.๔ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ

๑๔.๕ กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้แทนคณาจารย์ในสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

๑๔.๖ ผู้แทนคณาจารย์และบุคลากรที่มีใช้บุคคลตามข้อ ๑๔.๓ ข้อ ๑๔.๔ และข้อ ๑๔.๕ ที่มาจากการเลือกตั้งจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองกลางเป็นเลขานุการ หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่และหัวหน้างานนิติการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตาม ข้อ ๑๔.๒ และข้อ ๑๔.๖ มีคราวละสามปี เมื่อครบวาระแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีกรรมการตาม ข้อ ๑๔.๒ และข้อ ๑๔.๖ พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ข้อ ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑๕.๑ ตาย

๑๕.๒ ลาออก

๑๕.๓ ขาดคุณสมบัติในการเป็นกรรมการ

๑๕.๔ เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

๑๕.๕ สภามหาวิทยาลัยมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่ ให้พ้นจากการเป็นกรรมการเนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถในการปฏิบัติงาน

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง และมีกรรมการที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้คณะกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีประธานว่างลงก่อนครบวาระ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑๖.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

๑๖.๒ กำหนดมาตรการในการส่งเสริมจรรยาบรรณ และการดำเนินการทางจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรโดยจัดทำเป็นประกาศของคณะกรรมการเพื่อให้คณาจารย์และบุคลากรถือปฏิบัติ

๑๖.๓ ดำเนินการทางจรรยาบรรณ พิจารณาและวินิจฉัยความผิด และเสนอความเห็น เพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ ดำเนินการ หรือคณะกรรมการเห็นสมควรสอบสวน

๑๖.๔ ดำเนินการอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม กรรมการผู้ซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องใด จะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ คณาจารย์และบุคลากรผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิด จรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการดำเนินการทางจรรยาบรรณโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาโดยมีความเป็นอิสระและเป็นกลาง ดังนี้

๑๙.๑ กรณีเห็นว่าไม่มีความผิดจรรยาบรรณก็ให้ยุติเรื่อง

๑๙.๒ กรณีเห็นว่าเป็นความผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดเป็นความผิดทางวินัย ให้เสนอความเห็นเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

๑๙.๓ กรณีเห็นว่าเป็นความผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่กำหนดว่าเป็นความผิดวินัยให้ ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาทางวินัย

การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการ แก่ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการ คัดครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการมีมติตามข้อ ๑๓ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่ามีพฤติการณ์กระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อใด อย่างไร แล้วรวบรวมหลักฐาน การดำเนินการไว้เพื่อตรวจสอบ

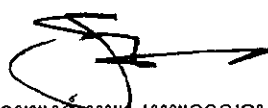
ข้อ ๒๑ คณาจารย์และบุคลากรผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณตามมติของคณะกรรมการแล้ว ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ

หลักเกณฑ์การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้นำข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัยมาบังคับ ใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง เพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจตีความ และวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๔

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี